

Шевангу Дзюміра

Управління та ризик фінансової стабільності в публічному секторі економіки країни, що розвивається

Фінансова стабільність публічного сектору поряд з ефективним управлінням є невід'ємним компонентом на шляху зростання будь-якої нації. Попередники фінансової стабільності в публічному секторі включають неповне витрачання бюджету, що покриває заплановані витрати, принцип безперервності, контроль та управління боргом. У статті досліджується управління та фінансова стабільність в публічному секторі економіки країни, що розвивається. Стаття направляє двома теоріями, а саме: Теорією агентських відносин та Теорією стратегічного управління. Проблеми управління можуть статися по відношенню до численних відносин принципалів-агентів, а також питань керівництва. Стаття зосереджується на інтерпретаційній філософії, яка оглядає асоціативний та символічний зміст якісних даних з 24 Загальних звітів Висновків провінцій протягом трьох періодів (2012-2013; 2013-2014 та 2014-2015). Результати свідчать, що більшість провінцій не показали або показали малий прогрес у адекватному моніторингу та огляді руху грошових коштів, капітальних витрат та процесів управління боргу у більшості відомств та відділів. Це призвело до того, що майже всі грошові кошти провінцій не збираються, фінансові проекти недостатньо управляються, постачальникам не сплачують своєчасно, та нестача коштів не дозволяє виконати послуги постачання. У статті робиться висновок, що більшість провінцій показують, що не мають покращень щодо мінімізації факторів фінансового ризику. Рекомендовано, що керівництву публічного сектору потрібно продовжити запровадження моніторингу збору доходів, ефективного бюджету та управління руху грошових коштів для заохочення цільового використання фондів та відновлення всіх грошових податків. Все це призведе до покращення фінансової стабільності, продовження роботи та постачання послуг в публічному секторі.

Ключові слова: управління, фінансова стабільність, контроль та управління боргом, неповне витрачання бюджету, що покриває заплановані витрати, продовження роботи, публічний сектор.

JEL Classification: E61, H20.

Стаття знаходиться у відкритому доступі і може розповсюджуватися на умовах ліцензії [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) license, що дозволяє повторне використання, розповсюдження та відтворення, забороняє використання матеріалів у комерційних цілях та вимагає наявності відповідного посилання на оригінальну версію статті.

Шевангу Дзюміра

Управление и риск финансовой стабильности в публичном секторе экономики развивающейся страны

Финансовая стабильность публичного сектора наряду с эффективным управлением является неотъемлемым компонентом на пути роста любой нации. Предшественники финансовой стабильности в публичном секторе включают неполное расходование бюджета, которое покрывает запланированные расходы, принцип непрерывности, контроль и управление долгом. В статье исследуется управление и финансовая стабильность в публичном секторе экономики развивающейся страны. Статья направляется двумя теориями, а именно: Теорией агентских отношений и Теорией стратегического управления. Проблемы управления могут случиться по отношению к многочисленным отношениям принципалов-агентов, а также вопросов руководства. Статья сосредотачивается на интерпретационной философии, которая рассматривает ассоциативное и символическое содержание качественных данных из 24 Общих отчетов Выводов провинций на протяжении трех периодов (2012-2013; 2013-2014 и 2014-2015). Результаты свидетельствуют, что большинство провинций не показали либо показали маленький прогресс в адекватном мониторинге и обзоре движения денежных средств, капитальных расходов и процессов управления долга в большинстве ведомств и отделов. Это привело к тому, что почти все денежные средства провинций не собираются, финансовые проекты недостаточно управляются, поставщикам не выплачивают своевременно, и недостаток средств не позволяет выполнить услуги поставки. В статье делается вывод, что большинство провинций показывают, что не имеют улучшений относительно минимизации факторов финансового риска. Рекомендовано, что руководству публичного сектора необходимо продолжать внедрение мониторинга сбора доходов, эффективного бюджета и управления движением денежных средств для привлечения целевого использования фондов и восстановления всех денежных налогов. Все это приведет к улучшению финансовой стабильности, продолжению работы и предоставления услуг в публичном секторе.

Ключевые слова: управление, финансовая стабильность, контроль и управление долгом, неполное расходование бюджета, который покрывает запланированные расходы, продолжение работы, публичный сектор.

JEL Classification: E61, H20.

Статья находится в открытом доступе и может распространяться на условиях лицензии [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) license, что позволяет повторное использование, распространение и воспроизведение, запрещает использование материалов в коммерческих целях и требует присутствия соответствующей ссылки на оригинальную версию статьи.